

ידיעות הצפון

נהריה, עכו, שלומי, מעלות-תרשיחא, כפר ורדים, כפר יאסיף, ירכא והקיבוצים ■ גיליון 1614 ■ 28.11.14 יום שישי, ו' בכסלו תשע"ה ■ חנים לקוראי "ידיעות אחרונות"

רשלנות מקצועית: פרץ לבית בנהריה ונרדם על הספה | 42

סגן עדן אדלר מכפר ורדים מככב בסרט שמופץ בכל העולם ומלווה אותו במסלול הארוך בצנחנים • במקביל הוא מסתובב בעולם, מספר על הצד האנושי של השירות ומתכנן להשתלב בעתיד במערך ההסברה של ישראל | מירית קושניר סטרומצה, עמ' 30

הפנים של צה"ל

פיקוח צמוד
בגלל ההתנהלות הכספית: משרד הפנים מינה חשבת מלווה לשלומי | 50

אחרי המהומות
מוסלמים ונוצרים הפגינו ודרשו מהמשטרה לגלות מי זרק את הרימון באבו סנאן | 48

מותר לו
תנחשו מי האיש הבכיר מאוד שרכבו נתפס חונה באדום-לבן ברחוב בנהריה? | 52

תתאפקו
הבוחנים במשרד הרישוי בנהריה הונחו שלא לאפשר לתלמידים להשתמש בשירותים במקום | 34

(מודעה)

הפרזנעור

כאשר הגיעו אנשי דובר צה"ל לבסיס האימונים של הצנחנים ושאלו מי דובר אנגלית, הרים עדן אדלר את היד • מאותו רגע לא עזבו אותו המצלמות, והתוצאה היא סרט באורך מלא המלווה חמישה חיילים לאורך השירות • כך הפך הנער מכפר ורדים, שסבל מקשיי קשב וריכוז עד לכיתה ח', לבנים היפות של צה"ל ולאיש הסברה מבוקש בעולם

✦ מירית קושניר סטרומצה ✦ צילום: נחום סגל

בשבוע הקרוב יוקרן בסי" נמטק תל אביב הסרט "מתחת לקסרה - מהתי" כון לחיות", המופץ ברחבי העולם כחלק מהמאמץ לחינוך הקשר בין צעירים יהודים לבין ישראל והיהדות. זהו סרט תיעודי של שעה וחצי בקירוב, שעוקב אחר חמישה צנחנים ועושה איתם את הדרך מהטירון נות ומסע הכוונה עד ליציאה לחזית. כל אחד מהחמישה מגיע מרקע שונה, וביחד הם מייצגים את כור היתוך הצה"לי. אחד מהם הוא סגן עדן אדלר מכפר ורדים, שהיה נער שמנמן עם בעיות קשות של קשב וריכוז עד שהחל לרוץ וכך שיפר את כישורי המלחמה, ורוה ב-25 ק"ג והפך לספורטאי מצטיין שניצח בתחרות ריצה במכביה. הוא התגייס לצנחנים והפך ללוחם ולקצין, ולא חלם שיום אחד ימצא את עצמו גם בחזית ההסברה של מדינת ישראל.

צילומים בבית

כשנציגת דובר צה"ל הגיעה לבא"ח (בסיס אימונים חטיבתי) וחיפשה חייל שיוכל להתראיין באנגלית שוטף, פה, אדלר הרים את ידו. הוא התראיין ל-Jerusalem U, האירגון שיום והפיק את הסרט, הסביר למה התגייס לצבא ויצא לקצונה, ובעקבות הראיון ביקש שישתתף בסרט. עמותת Jerusalem U יוצרת סרטי וידיאו שמטרתם לחזק את הקשר הרגשי והאינטלקטואלי בין צעירי רים יהודים לבין ישראל, ומפיצה אותם ללא תשלום. "הגיעו עם המון מצלמות ביום הראשון שלי כמפקד בטיבורנות", שיחור אדלר השבוע. "ההפקה ליוותה אותי ואת האחרים במחלקה מהיום הראשון של הטירונות ועד לסוף המסלול, במשך מאות שעות של צילומים. הם צילמו תורנות מטבח ושיחות מחלקה, עקבו אחר התמודדויות וימומיות שלנו. הם נסעו עם חייל בודד, חשבו את אביו בכפר ככל לא חלה עליו, ובקרא את אביו בכפר פטטורלי בשוויץ. הם ליוו חייל שנפקד מהצבא בגלל חובות משפחתיים, והראו איך בהמשך הוא מתאושש ויוצא לקורס קצינים. הם באו לצלם בבית הורי בכפר ורדים, והכל במטרה להראות מקרוב את החיילים באנושיותם. רוב הזמן הייתי כל כך עסוק בהכשרה ובעבודה, עד שלפעם מים פשוט שכחתי שהמצלמות נמצאות שם. יש דברים שאני לא זוכר שענית עליהם, וראיתי אותם בסרט כאילו בפעם הראשונה."

הצנחנים הנוספים בסרט הם אורן, שנולד בישראל, עוב לשוויץ עם הוריו

לפעמים פשוט שכחתי שהמצלמות נמצאות שם. עדן אדלר, מתוך הסרט

כשהיה בן חמש והיום הוא חייל בודד כאן; מקונן, שמשפחתו עלתה מאתיופייה כשהיה בן 12, והמשפחה המונה עשר נפישות, מתגוררת בשני חדרים בבני ברק; אילון, צבר מצחיק, בן למשפחה דתית לאומית המתגוררת באשדוד, שחררו הוא הממ"ד בבית, וקורל מהרצליה פיתוח, שלא רצתה להתגייס, אבל הפכה למפיקת. "המשותף לכולנו", מסביר אדלר, "הוא שאין לנו מקום אחר".

אדלר (21) נולד באשדוד לאם שעלתה מארה"ב כשהיתה בת 12 וכיום מלמדת ציור קומיקס בבתי ספר בצפון ולבא רואה חשבון. האם מרבת עברית עם הילדים. את האנגלית הטובה שבפיהם הם רכשו מהסבתא. עדן הוא הבכור בין שלושה והוא מתאר ילדות לא קלה: "היו לי שלש בעיות קשב וריכוז - ADHD, דיסגרדי פיה, דיסלקציה. עברתי כמה בתי ספר, ובכולם היה לי קשה. למדתי לכתוב ולקרא באופן שוטף רק בתחילת כיתה ח', ועד אז גברתי תיסכול עצום. עד היום אני כותב בשיגאות כתיב נוראית, אבל לומד דים להסדרת עם גם זה. כשהורי החליטו לעבור צפונה ולהעביר אותי לבית הספר הפתוח בתפן, פתאום הכל השתנה לטובה. המקום הזה אפשר לי להתפתח. ילדות כמו שלי גורמת לרצות להוכיח שאפי שר לעשות הכל למרות הקשיים. בכיתה י' החלטתי לשנות את כל הרגלי החיים והתחלתי לרוץ. הפעילות האינטנסיבית של הריצה שיפרה את הריכוז, ומה שהיה יותר חשוב - בגיל ההתבגרות נראיתי פתאום טוב יותר, והביטחון העצמי השי

קטיושות בוואדי
למלחמת לבנון השנייה היתה השפעה משמעותית על הבחירה במסלול הקריבה: נפלו טילים ליד הבית, נפלו קטיושות בוואדי שמאחורי הבית, ואנחנו נסענו מדי פעם להירגע אצל סבתא באשדוד. הלכתי עם החברים מבית הספר לדבר עם החיילים שהתאכסנו בבית הספר היסודי בכפר, הלכנו לראות את הבתים שנפגו, עו, והחוויות האלה נצרכו חוק. כשהיה ברובם החלו להתגייס הם הלכו לקריבה, והיה לי ברור שגם אני אתרום את חלקי.

תפר. רוית 25 ק"ג, היית ספורטאי מצטיין בבית הספר, הצטרפתי לקבוצת הריצה שנבחרתי ישראל וצברתי מדרגות בתחרויות. רצתי עשרה ק"מ וחצי מרתון, יש לי המון גביעים ממירוץ סבריה ומתחיל ריאות רבות נוספות, לרבות מדרגות ארד מהמכביה כשהייתי בכיתה י"א. הייתי אמור להמשיך במסלול גם בצבא, אבל בחרתי להיות לוחם."

תפר. רוית 25 ק"ג, היית ספורטאי מצטיין בבית הספר, הצטרפתי לקבוצת הריצה שנבחרתי ישראל וצברתי מדרגות בתחרויות. רצתי עשרה ק"מ וחצי מרתון, יש לי המון גביעים ממירוץ סבריה ומתחיל ריאות רבות נוספות, לרבות מדרגות ארד מהמכביה כשהייתי בכיתה י"א. הייתי אמור להמשיך במסלול גם בצבא, אבל בחרתי להיות לוחם."

קטיושות בוואדי
למלחמת לבנון השנייה היתה השפעה משמעותית על הבחירה במסלול הקריבה: נפלו טילים ליד הבית, נפלו קטיושות בוואדי שמאחורי הבית, ואנחנו נסענו מדי פעם להירגע אצל סבתא באשדוד. הלכתי עם החברים מבית הספר לדבר עם החיילים שהתאכסנו בבית הספר היסודי בכפר, הלכנו לראות את הבתים שנפגו, עו, והחוויות האלה נצרכו חוק. כשהיה ברובם החלו להתגייס הם הלכו לקריבה, והיה לי ברור שגם אני אתרום את חלקי.

אתנו. אני מספר איך בזמן המעצרים שמרביט בוגריה שירתו בצנחנים, ובהי שראתם גם אני התנדבתי. עשיתי את כל המסלול - טירונות, אימון מתקדם, פלוגת מסלול, הייתי בקו מבצעי בהר רב. לפני שנה יצאתי לקורס מ"כים, וארבעה חודשים לאחר מכן הופתעתי כשהוציאו אותי לקורס קצינים. מיד אחרי סיום הקורס, נשלב הכנת המפקדים, נפגשתי עם נציגי האירגון Jerusalem U. בכל קרה במקרה, ועכשיו אני מתכוון ללמוד מדעי המדינה ולהתפתח בתחום ההסברה".

ההפקה ליוותה אותי ואת האחרים במחלקה מהיום הראשון של הטירונות ועד לסוף המסלול, במשך מאות שעות של צילומים

הכל קרה במקרה, ועכשיו אני מתכוון ללמוד מדעי המדינה ולהתפתח בתחום ההסברה". עדן אדלר

מציגים את עצמנו, מקרינים את הסרט, ואחריו מתקיים ריון. כשאנשים רואים את מסע הכוונה המסתיים בגבעת התחמו"ר שות ואת ההתרגשות בהשבעה בכותל, זה מחבר אלינו משפחות שלמות. הם רואים אותנו מהיום הראשון בטירונות, רואים את הצניחות, ולנגד עיניהם הילדים הופים כים ללוחמים. הם גם רואים איך, למרות הכל, הילד נשאר שם בפנים, ואיך בבית, כשהחיילים פושטים את המדים, הם חווים רים להיות ילדים, ככני גילם בכל מקום אחר."

שמירה על אמינות

אילו תגובות אתם מקבלים? "מאוד קל להתחבר למסר שהסרט מעביר. בני הנוער בחו"ל חוו עד אז באיזה סיפור שהכירו, ופתאום הם מנסים ליישב אותו עם העובדות המונחות לפנייהם. לפעמים הם חושבים בהתחלה שהסרט מבריס. אנחנו רואים את התגובות כשהם קולטים שהכל אכן דוקומנטרי, וזה מחמם את הלב. הכי משמח לשמוע מישהו אומר שייסיים את כיתה י"ב, ויבוא לישראל כדי לשרת בצבא".

אבל בעולם מתחזקת האווירה האנטי ישראלית.

"אולי, אבל רוב ההתמודדויות שהיו לי עד כה לא כללו כל דבר קיצוני. אנשים תמיד מופתעים לגלות שהצבא עסוק גם בחינוך ולא רק במשימות ביטחוניות. יש שמועות על חיילים שעושים דברים קשים, ויש מי שרואה לתרלק את השימועות האלה. תמונות מפוברקות שמורפצות במדיה, או הצאי אמיתות, גורמות לישראל ולצה"ל נזק אדיר, כמו צילום שמראה איך הורסים בתים של תושבים, אבל לא מראה את המשגרים שהיו מתחת לבית. בכל מקרה, אני מוכן לרגע שבו יתקילו אותי בשאלות הכי קשות. יש לי כל התשובות".

למשל?

"קודם כל, צריך לעמוד מול כל טענה ולברר על מה היא מתבססת. אנחנו מחייבים להתעדכן במידע חדש באופן שוטף, כדי שבעת הצורך אפשר יהיה לשייך את תמונת המצב האמתית, ואנחנו מתבססים על כתבות מהמון מקומות על פני הגלובוס. אני מחובר לרשת האמריקאית, לטלוויזיה ולעיתונים, עוקב אחר דעת הקהל האמריקאית ומכיין מצגות ותמונות מהשטח. הטכנולוגיה עוברת לטובתנו, כי אי אפשר להתווכח עם מצלמה שצילמה הרגע מהשטח, וכולם מצלמים כל הזמן - אצלנו, כמו בצד השני. תחום ההסברה הוא שדה מלחמה יומיומי. המתים עדים של צה"ל נכנסו לתוך עזה ותיעדו כל פעולה, מהאוויר או מהשטח, וגם אם זה התפרסם מעט באיחור, הצילומים הגיעו בסופו של דבר לכל כלי תקשורת עכשווי. העובדה שניתן לפרסם את מה שבא מת קרה היא בהחלט ניצחון הסברתי".

אדלר אומר שהסרט יעלה בקרוב ליוטיוב ויופץ לכמה שיותר מנסכים. בקרוב הוא ישתחרר מצה"ל ויתחיל ללמוד לפי סיכומטרי, והוא רואה את עתידו בהבסיס רה. "מתכנן לנו המון עבודה", הוא אומר. "האפקט לא יהיה מידי, אבל מערך ההסברה של ישראל משתפר, ואני רוצה להיות חלק ממנו".

הקרינת הבכורה של הסרט התיעודי "מתחת לקסרה", תתקיים ב-4 בדצמבר בסינמטק בתל אביב